

Θεσσαλονίκη, 6 Σεπτεμβρίου 2002

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, μιλώντας εκτός κειμένου διανεμηθείσης ομιλίας του στα εγκαίνια της 67ης Δ.Ε.Θ. και αναφερόμενος στα όσα κατά κόρον επαναλαμβάνουν ορισμένοι πως είμαστε τελευταίοι σε διάφορους δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αμέσως μετά την αναφορά του στο ασφαλιστικό-βλ. σελ. 9 του κειμένου) είπε τα εξής:

«Κάποιοι επικαλούνται συνεχώς και θα το έχετε όλοι ακούσει πως είμαστε τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε διάφορους δείκτες. Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα. Με το να το λένε όμως αυτό, θέλουν να συγκαλύψουν τα επιτεύγματα της χώρας, να δώσουν μια στρεβλή εικόνα της πραγματικότητας.

Είμαστε από τη στιγμή της ένταξής μας, το 1981, στην τελευταία ή τις τελευταίες θέσεις σε όλους αυτούς τους δείκτες που επικαλούνται. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όμως, το ερώτημα που τίθεται -και αυτό είναι το καθοριστικό ερώτημα όχι μόνο για μας, αλλά πιστεύω για ολόκληρο τον ελληνικό λαό, προκειμένου να κρίνει πολιτικές- είναι το εξής: Προχωρήσαμε; Βελτιώσαμε τη θέση μας; Υπήρξε πρόοδος και σε ποιο βαθμό ή μείναμε στάσιμοι, μείναμε στα ίδια και δεν σημειώθηκε καμιά πρόοδος;

Η απάντηση σ' αυτό το κρίσιμο ερώτημα είναι σαφής και δεν επιδέχεται καμιά αμφισβήτηση: **Ναι, υπήρξε πρόοδος και μεγάλη πρόοδος επί των ημερών αυτής της κυβέρνησης.**

Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση τονίζει το αδιάψευστο επίτευγμα ότι είμαστε στις πρώτες θέσεις σε ό,τι αφορά την ταχύτητα με την οποία καλύπτουμε την απόσταση σε πολλούς από τους βασικούς δείκτες. Θα μπορούσα να αναφέρω πολλά παραδείγματα. Θα πω τρία χαρακτηριστικά:

- Στην Ελλάδα αυξάνεται το κατά κεφαλήν εισόδημά μας πιο γρήγορα απ' ό,τι αυξάνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 1993, ήμαστε στο 64% του μέσου όρου και τώρα έχουμε προσεγγίσει -το ακούσατε και πριν- το 70%. Αν είχαμε τους ίδιους ρυθμούς με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε θα μέναμε στο 64% της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ξεπερνάμε κατά πολύ. Αναφέρθηκα προηγουμένως στους ρυθμούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.
- Στην ίδια περίοδο η Ελλάδα σημειώνει τη δεύτερη μεγαλύτερη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας μετά την Ιρλανδία. Από το 74% του

ευρωπαϊκού μέσου όρου φτάσαμε, το 2001, στο 84,5%. Σημειώσαμε δέκα μονάδες αύξηση από το 1993 και μετά. Δέκα μονάδες αύξηση, πράγμα που δείχνει ότι η εργασία αποδίδει και επιτρέπει, βεβαίως, αυτό που είπα πριν, αυξήσεις μισθών, δηλαδή, αύξηση του εισοδήματος, στην οποία αναφέρθηκα.

- Η Ελλάδα έρχεται, επίσης, πρώτη σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση στην πραγματική αύξηση του επιπέδου κοινωνικής προστασίας κατ' άτομο, δηλαδή, σε αυτό που δίνει το κράτος για να προστατεύσει τον κάθε πολίτη. Η δική μας αύξηση είναι η μεγαλύτερη όλων: 25% αύξηση από το 1996, όταν ο μέσος όρος αύξησης του επιπέδου κοινωνικής προστασίας στην Ε.Ε. είναι μόλις 5%.

Αυτοί που επικαλούνται σήμερα με κροκοδείλια δάκρυα τις τελευταίες θέσεις πρέπει να πω ότι ήταν εκείνοι που στο παρελθόν οδήγησαν την Ελλάδα σε ύφεση και απέδειξαν με την τότε πολιτική τους, όπως αποδεικνύουν σήμερα με τις παρατηρήσεις τους ότι δεν είναι παρά μαθητευόμενοι μάγοι.

Η σύγκλιση είναι μια διαδικασία που βρίσκεται σήμερα σε εξέλιξη. Με τη σταθερή εφαρμογή της πολιτικής μας κλείνουμε την ψαλίδα και προχωράμε βήμα προς βήμα προς το τελικό αποτέλεσμα που είναι η κατάκτηση του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλους τους δείκτες προόδου.

Επίσημη αναγνώριση και επικύρωση αυτής της πορείας αποτελεί η δήλωση της Παγκόσμιας Τράπεζας, η οποία κατέταξε πρόσφατα για πρώτη φορά την Ελλάδα στην πρώτη ομάδα: Την ομάδα των πιο ανεπτυγμένων χωρών.

Όσοι, λοιπόν, ισχυρίζονται ότι η Ελλάδα είναι τελευταία και δεν φωτίζουν αυτό που κάνουμε, τη δουλειά, την προσφορά του ελληνικού λαού, προσπαθούν να συσκοτίσουν το γεγονός πως δεν έχουν σχέδιο, πρόγραμμα, λύσεις. Προσπαθούν να αποκρύψουν την αλήθεια ότι ακόμη και οι πολιτικές, τις οποίες σποραδικά και ευκαιριακά υποστηρίζουν, αν ποτέ εφαρμόζονταν, θα οδηγούσαν την Ελλάδα σε ελεύθερη πτώση, σε άνοιγμα της ψαλίδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης αναφερόμενος και στη Σύνοδο του Τακτικού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με έδρα τη Θεσσαλονίκη, επί ελληνικής προεδρίας το πρώτο εξάμηνο του 2003 (βλ. σελ. 12 του κειμένου), είπε επί λέξει τα εξής:

«Η Σύνοδος Κορυφής της Θεσσαλονίκης αναδεικνύεται σε ορόσημο για τη χώρα μας. Η Θεσσαλονίκη θα βρεθεί στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών πολιτικών εξελίξεων και υπάρχουν εθνικοί λόγοι που επιβάλλουν την κινητοποίησή της και την ενεργό συμβολή της τοπικής κοινωνίας.

Αυτή η Σύνοδος Κορυφής έχει ιδιαίτερη σημασία για την Ελλάδα. Γιατί η Ελλάδα είναι μια μέση χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί η Ελλάδα είναι μια χώρα, η οποία έχει συμβάλλει τα μέγιστα στην ειρήνη και τη συνεργασία στα Βαλκάνια. Γιατί η Ελλάδα είναι μια χώρα, η οποία κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια να ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης (ΟΝΕ) και έτσι να καταδείξει ότι η ευρωπαϊκή προοπτική είναι μια προοπτική, την οποία αποδέχονται και άλλοι λαοί, εκτός από τους μεγάλους λαούς της Κεντρικής Ευρώπης. Και γιατί με τη δική της συμβολή σηματοδότησε και σηματοδοτεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια Ένωση και μεγάλων και μικρών, μια πολυπολιτισμική Ένωση, μια Ένωση με διάφορες αντιλήψεις και ευαισθησίες, αλλά με μια κοινή επιδίωξη.

Τα αναφέρω όλα αυτά, γιατί μερικοί βλέπουν τη Σύνοδο Κορυφής ως μια Σύνοδο Κορυφής, όπου μπορούν να ασκήσουν ορισμένες γυμναστικές, όπου μπορούν να εκφράσουν με όποιο τρόπο θέλουν τις δικές τους αντιλήψεις και ότι δεν έχει καμιά σημασία για τη χώρα μας το τι θα κάνουν και πώς θα συμπεριφερθούν.

Και όμως έχει τεράστια σημασία για τη χώρα. Γιατί η χώρα είμαστε όλοι μας. Όλοι μας είμαστε η χώρα και όλοι μας πρέπει να δώσουμε το μήνυμα ότι, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις, θέλουμε μια Ελλάδα που διαδραματίζει ρόλο. Δεν θέλουμε την Ελλάδα είτε να γίνει περίγελος, είτε να καταστεί το κέντρο της προσοχής των διεθνών μέσων ενημέρωσης, αφού θα παρουσιάζει την εικόνα μιας χώρας που δεν μπορεί να οργανώσει σωστά μια Σύνοδο Κορυφής.

Επομένως, ανήκει και στην κοινωνία και τους φορείς της Θεσσαλονίκης η πρωτοβουλία για τη δημιουργία των συνθηκών εκείνων που θα διασφαλίσουν, ώστε η Σύνοδος να μην συνοδεύεται από αρνητικές εντυπώσεις και επεισόδια που χαρακτήρισαν τις Συνόδους σε άλλες χώρες της Ένωσης. Η Σύνοδος Κορυφής είναι σημαντική για τη χώρα και για την πόλη και αυτήν ακριβώς τη σημασία της Συνόδου πρέπει να περιφρουρήσουμε».